

SƏNİ İLK GÖRDÜYÜM YER

Səni ilk gördüyüm bir Yer vardı –
öz oxu ətrafında fırlanan...
Yaydan çıxan oxunu
İndi ürəyimdə gəzdirirəm...

Səni ilk gördüyüm bir yer vardı,
ışığı işıq deyildi ki, nur idi.
İndi o nuru gecə-gündüz
balıq gözlərimdə üzdürürəm.

Səni ilk gördüyüm bir səs vardı –
heç kimdə tapammıram...
O səsin gözündən keçirib
qulaqlarıma sırğa asdım busəni.

Səni ilk gördüyüm bir din vardı –
İmanı sən,
Peyğəmbəri sən...

Səni ilk gördüyüm bir gün vardı –
Gün çox dar idi, çox dar...
Darıxdım.

AZADLIQ

Dan yeri sökülürdü əllərinlə,
Səni əllərimdən tanıdım –
barmaqlarından qan tökülürdü...
Səni güllərimdən tanıdım:
güllərin güllələnmişdi.
Səni tarlandan tanıdım:
fidan-fidan əkilmiş şəhid tərlanlarından.

Səni eyvanlardan tanıdım –
bayraqlar asılmış
titrək barmaqlıqlı eyvanlarından.
Səni ağappaq rəngindən tanıdım,
göyərçin-göyərçin
boş qalan qəfəsindən tanıdım,
bir də qanadının səsinə.

Səni dilimə düşən odundan tanıdım,
70 il çəkmədiyimiz adından...
Səni nəğməndən tanıdım –
öz dilimdəki nəğməndən,
hər şeyə rəğmən, tanıdım səni...

Səni gözümdən tanıdım:
qartal baxışından,
dəliqanlı halından,
geniş alnından,

bir zamanlar səni deyən
dolu və odlü meydanından.
Səni özümdən tanıdım –
təkrar-təkrar yaşamaq
istədiyim gəncliyimdən –
özümdən...

Səni şəhidlər gətirdi,
anaların örpəyi –
yüz ildir ürəyimdə gəzdirdiyim,
dodaqlarımın and yeri
üçrəngli Bayrağım gətirdi.
Gətirdi
və mən yaxşı ki,
tanıdım səni, Azadlıq!

SALAM, ƏSGƏR!

Gün cəbhədən doğdu bu gün, qanadlı
Bir müjdə gətirdi çaparaq atlı.
Səmanın bağrını odun qanatdı,
Dan yeri söküldü sənə bu səhər,
Salam, əsgər!

Şuşanın əlini tut, buraxma ha!
Özünü qayadan atar Xuraman...
Yarın “bir dur” desə, ona baxma ha!
O da göz yaşını tutar birtəhər,
Salam, əsgər!

Xankəndi xan kimi durub, seyrində,
Başı ucadadır, dərdi dərində...
Mən ola bilmirəm sənin yerində,
Sən də bilmirsən ki, nə çəkir qədə...
Salam, əsgər!

Əsgəran gəl deyir – gəl, əsgərim, gəl,
Məni dardan qurtar, Allah kərim, gəl,
Düşmənin nəfəsi bizə ölüm, gəl!
Gör nələr görmüşük 30 il, nələr,
Salam, əsgər!

Candan usanıbdır Füzuli xəstə,
Nəfəsi get-gəlli, səsi ahəstə.
Qaldır bayrağımı Ərgünəş üstə,
Göz yaşıyla islat, sonra günə sər,
Salam, əsgər!

Qalmasın heç yerdə əsir, girov dağ,
Ayağın düşübsə hür olar torpaq,
Baş üstə yer verdi sənə Murovdağ,
Onun sinəsindən gül dərdini dər,
Salam, əsgər!

Ağdərəyə enən dumanı əylə,
Quzeylər yaralı, qəmli güneylər,
Tanrı yuxumuzu bu gün çin eylər,
Sən tarix yazırsan qazdıqca səngər,
Salam, əsgər!

Qaməti əyilmiş qoca Xocalı,
28 ildir əsir qocaldı...
Qəddini qaldırdı, göyə ucaldı.
Sənin əlindədir bu gün – Göy və Yer,
Salam, əsgər!

Ağdamın dam üstə qalmayıb damı,
Seyr etdikcə dəli edir adamı...
Bu gün Xocavənddə düşür axşamı,
Düşür gözlərimdən qaranlıq-kədər,
Salam, əsgər!

Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı adlı,
O torpaq gözləyir səni inadla
Qır düşməni, qov əlindəki odla,
Ey Odlar Yurdunun böyütdüyü ər,
Salam, əsgər!

Laçınsız Laçına oynamamışam,
Dəhlizə bir yol aç əllərimdə şam,
Mən sənin arxanda möhkəm durmuşam,
Yoxsa ki, canımdan neçə can gedər,
Salam, əsgər!

Daha Kəlbəcərin qalmayıb tabı,
Qapılar açılsın, sevinsin Babım...
Gözləyir yolunu yurd-yuvam, obam,
Lalələr çıxıbdır, gəlirmi bahar?
Salam, əsgər!

Səndədir gələcək, bu gün, dünən, bil!
Atəşlər açdıqca dərdi sönən bil.
Torpağı anan bil, nazlı sonan bil,
Çalınsın cəngilər, sən də çal zəfər!
Salam, əsgər!

Qarabağ – bağrımın qara ləkəsi,
Vətənin ən gözəl, dadlı tikəsi...
Doydur həsrətini, doydur hər kəsi,
Qoy, Vətən desin ki, sənsən xilaskar,
Salam, əsgər!

ŞUŞA

İçində hayqırtın, səssiz qalmışdın,
Həsrətə sarılıb, bizsiz qalmışdın,
Əsir yaşayırdın, susuz qalmışdın,
Mən əsgər andımı içdim səninçün.

Sən azad olmalı, hürr olmalıydın
Bir gecə içində sirr olmalıydın,
Qara sevdamıza yar olmalıydın,
Yar bağrım başını, açdım səninçün.

Sıldırım qayandan od ələdilər,
Qoynunu tənimə yurd elədilər.
Ayağın altına cənnət dedilər,
Mən ayağı yalın qaçdım səninçün...

Dan yeri sökülür yaralı yerdən,
Götür şəhid olmuş balanı yerdən!
Keçilməz yollardan, dolama yerdən,
Yol tapıb canımdan keçdim səninçün.

XARI BÜLBÜL

Bir tweetlə gəldi xəbərini –
Çiçəyim, quşum!

On deyil,
On beş deyil,
İyirmi də deyil,
Tam iyirmi səkkiz il sonra
döndün Şuşamla.

Kəlimələrə tökəmmirəm
səni...
Sadəcə
gözümdən yaşlar tökülür
misra-misra,
yaşam-yaşam,
Şuşam!

Qanım çəkdi səni “Şeyx Zahid¹ işığında”,
İndi damarlarımda gəzir şəklin,
Görsən – cənnətdən qovulmuş Həvvayam,
görməsən, özümlə dava.

Bir ip ucu taxdın
şəhadət barmağıma o gün –
La ilahə illəllah!
Çəksəm söküləcək dan yeri,
çəkməsəm boğazımda düyün qalacaq.

Bir ağac göstərdin mənə
payızın içində.
Ağac ağac deyildi ki,
səni görəndə tumurcuq bükümü,
görməyəndə yarpaq tökümüydü...

Tövbə qapısıdır gözlərin,
açsam tövbəli Gəlinəm,
açmasam dəlin.

¹ Şeyx Zahid Gilani – sufi Zahidiyyə təriqətinin banisi, islam alimi.